

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

วัดนี้เป็นวัดของทุกคน

ก่อนจึงหัน

สำหรับวัดป่าบ้านตาดเราสงวนพระมากนะ สงวนเพื่อความ پاکเพียร เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ตั้งสติติดกับหัวใจตลอดเวลา นี่คืองานของพระ เราไม่เข้าไปแตะเลย เราสงวนขนาดนั้น งานของเรามีอะไรเราทำภายนอกไม่เข้าไปรบกวนพระ ให้ทำหน้าที่ของตัวเองตามทางของศาสดา ทางของศาสดามีแต่ชำระจิตใจ มีสติมีปัญญา ติดแน่นๆ ไม่ค่อยเปลว คนมีสติมีปัญญาไม่ค่อยพลั้งเปลว เสียท่าง่าย ๆ ใ้พวกเชื่อ ๆ ซ่า ๆ อ้าปากไม่จับพวกนี้ ถ้างับก็จับเอาบุตรเอาคุณในส้วมในถ่านเข้าไปด้วยเลยพวกนี้

พากันตั้งใจนะพระปฏิบัติ เอาให้จริงให้จัง ผมไม่เข้าไปแตะนะ ผมรักผมสงวนมากสำหรับความเพียรพระ อย่างอื่นอย่างใดผมทำของผมเอง สำหรับพระให้ทำหน้าที่ภาวนาโดยเฉพาะ อย่างอยู่กับอะไร โลกนี้ไม่มีอะไรวิเศษวิโส ยุ่งก็ยุ่งกับส้วมกับถ่านดั่งที่เห็นกันแหละ กับอรรถกับธรรมที่จะเป็นของดิบของดีมันไม่ค่อยสนใจ ดีไม่ดีเห็นธรรมเป็นของเศษของเดนไป เห็นเศษเห็นเดนคือส้วมถ่านนั้นเป็นของดิบของดีไปแล้วเวลานี้กิเลสมันต่ำเท่าไรมันยิ่งสูง เหยียบเข้าไปเหยียบอรรถเหยียบธรรมไม่มีเหลือ โธ่ นำทุเรศจริง ๆ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

การงานอะไรในวัดในวานนี้ได้ชมพระฝรั่ง การทำกิจการข้อวัตรปฏิบัติปิดกวาด เช็ดถูนี้เรียก พระฝรั่งยกให้เลย นอกนั้นก็ดี แต่พระฝรั่งนี้เด่นมากเราก็ต้องยกให้ว่าเด่น มีจอมแหลมปัดทันท่างาน นี่ตัวนี้ตัวสำคัญตัวผ้าตาบ ๆ ปะ ๆ ชุน ๆ นี่ละเก่ง ทำข้อวัตรปฏิบัติตามกฏีต่างๆ ซอกแซกเหล่านั้น ท่านองค์นี้ซอกแซกมาก ทำจริงทำจัง องค์เหล่านั้นก็ดีเหมือนกัน แต่องค์นี้รู้สึกจะซอกแซกซิกแซกดีมาก

ข้อวัตรปฏิบัติเป็นหน้าที่ของพระ อย่าให้ได้พูดได้บอกได้สอน สอนมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว หูมีตามีให้ดูให้พิจารณาให้ฟัง อย่าอยู่เร็ว ๆ ร่อน ๆ ใช้ไม่ได้นะ ตั้งใจประพฤติปฏิบัติจริง ๆ จัง ๆ ผมสอนหมู่สอนเพื่อนนี้ สอนแบบทุ้มลงเต็มสติกำลังของตัวเองเรื่อยมา แต่เวลานี้แก่แล้วไม่ค่อยเอาไหน แต่ตาหูเอาตลอด ตานี่สอดส่อง หูฟังตลอด เอามาคิดพิจารณา ส่วนความเคลื่อนไหวของการที่จะขึ้นนั้นเหนื่อยอย่างนี้ไม่ค่อยมีแหละเดี๋ยวนี้ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ศาสนาเท่านั้นที่เลิศเลอ ทำคนให้เป็นคนได้ มีคุณค่ามีราคาเพราะคนมีศาสนา ธรรมคำสอนพระพุทธเจ้าไปประดับตัว คนนั้นมีราคามีราคา ไม่ว่าหญิงว่าชาย ไม่ว่าพระว่าเณร นักบวชและฆราวาส มีค่าด้วยกันทั้งนั้น ถ้าไม่มีธรรมแล้วแต่งตัวเป็นเทวดามากก็

ช่างเถอะไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร แต่งมาอดกันโก้ๆ เก้ๆ บางทีเข้ามาในวัดนี้มันนุ่งกางเกงล่อนจ้อนๆ มา เราจะเอาค้อนไล่ปาเอานะ บางทีเราชี้หน้าเลย ถ้าออกไปไปเจอเอาเฉพาะๆ ชี้หน้าจริงๆ ไล่หนีเดี๋ยวนั้นเลย แต่งตัวนุ่งล่อนจ้อนๆ มีแต่กางเกงๆ ไม่ได้ดูเหอว่าท่านปฏิบัติยังงัยกัน มันถึงได้มาเพ่นๆ ฟ่านๆ เลอะๆ เทอะๆ มาเราชี้หน้าแล้วไล่เดี๋ยวนั้นเลย

นุ่งกางเกงมาล่อนจ้อนๆ จะเห็นที่มันอยู่นั้นนะ มันอายไหม มันหน้าด้านเดี๋ยวนั้นกิเลส ธรรมเลยอดทนระอาใจ พอตีถ้าไปเจออย่างเราก็งัยมีเมตตาบ้างแหละ เมตตาขณะที่ดูนั้น ถ้าปล่อยไปเลยมันก็จะจมไปเรื่อยๆ ที่เตือนก็เพื่อให้ผู้นั้นได้สติตั้ง หรือผู้นั้นไม่ได้ คนอื่นก็จะได้บ้าง เพราะวัดวาอารามเป็นสถานที่อบรมคนให้เป็นคนดีบคนดีมีค่ามีราคา แต่เรามาเลอะๆ เทอะๆ ในสถานที่เช่นนั้นไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นถึงได้ว่าเอาบ้าง บางทีไล่ต่อหน้าเลย นุ่งกางเกงจิกโก้จิกเก้เข้ามา มันไม่ดูอะไรเลยมันหยาบมากชาวพุทธเรา

จะเห็นได้เวลาเข้ามาวัดป่าบ้านตาด วัดอื่นท่านจะว่าหรือไม่ว่าก็ตาม แต่วัดนี้เอาจริง เพราะท่านปฏิบัติจริงๆ การประพฤติปฏิบัติ เอา ตำหนิมาบอกนี้ได้เลย เรื่องศีลเรื่องธรรมของท่านที่ปฏิบัติมา ตำหนิตรงไหนท่านบกพร่องตรงไหน ท่านข้ามเกินหลักธรรมหลักวินัยข้อไหน เราดูแลตลอดเวลาดูพระดูเณรของเรา แล้วท่านก็ปฏิบัติอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยจากการศึกษามาแล้วด้วยกัน จึงไม่มีที่ต้องติท่าน เป็นการเก็บรักษาสมบัติอันมีคุณค่าอยู่ตลอดเวลาต่างองค์ต่างรักษา ที่นี้เห็นพวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมารเพ่นๆ ฟ่านๆ เข้ามามันดูไม่ได้นะ

คนหนึ่งรักษาปฏิบัติแทบเป็นแทบตาย คนหนึ่งมาเพ่นๆ ฟ่านๆ ไม่มีราคาหรือนะ ตัวเองหยิ่งงั้นนั่น ว่าโก้เก้เข้ามาในวัด จนจะดูไม่ได้นะ มันเลอะเทอะไหม ท่านทั้งหลายเห็นว่าวัดนี้เป็นวัดควายเหอ ท่านทั้งหลายเป็นเจ้าของควายมาตรวจดูเหอมาตัดคะแนนมาให้คะแนน มันเน่าเฟะหมดแล้วนะ ก้าวเข้ามาในวัดมองดูเห็นแล้วนี้พระท่านดูตลอดเวลา สติปัญญาติดแน่นอยู่กับท่านพินิจพิจารณาตลอด ใครเข้ามาตีชู้เห็นหมดรู้หมดคิดหมด นี่มาเพ่นๆ ฟ่านๆ มันดูไม่ได้นะ ถ้าใครๆ เข้ามาอย่างนี้อ่าเข้ามาในวัดนี้

เราไม่เห็นอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม อย่าเอายศถาบรรดาศักดิ์สมบัติเงินทองข้าวของมาอดดิบอดดีกับธรรมของพระพุทธเจ้านะ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม จำให้ดีนะอย่าเอามาอดสิ่งเหล่านี้ ถ้าจะเอาเข้ามอดแล้วอย่าเข้ามา เราไม่ต้องการ ไม่มีใครเลิศเลอไปตามสิ่งเหล่านี้ที่ส่งเสริมให้ดี นอกจากธรรมเท่านั้น พวกมันจำให้ดี เอะละให้พร

วัดนี้ก็เป็นของทุกคน ๆ ใครเดินไปตามวัดตามวาเห็นไม้ดีที่ตรงไหนก็ให้พิจารณาแก้ไขตัดแปลงส่งเสริม วัดนี้เป็นวัดของทุกคน เราตายแล้วก็มอบให้กับบ้านนี้แหละ ลูกหลานจะได้อาศัยสิ่งเหล่านี้ ที่เราแนะนำบอก เราคิดเพื่อลูกเพื่อหลาน เราไม่ได้คิดเพื่อเรา

หลังจ้งหัน

ภาคอีสานมันเป็นนิสัยคนชอบเล่นนะ ทางอีสานเป็นนิสัยเด็ก เห็นกันนี้พูดเล่นกันเหมือนเด็ก เป็นนิสัยอย่างนั้น พอเจอกันถ้าไม่ทักเขาถือว่าจ้องหอง ถือว่าเป็นทูลีมานะ พอเจอเข้าไปนี่ต้องทักต้องถาม เป็นนิสัยอย่างนั้น มันผัดกัน(กับภาคอื่น)เหมือนเด็ก ถ้าเป็นหนุ่มสาวเขาไปบ้านนั้นบ้านนี้มา ที่นี้คนหนุ่มไปพอไปเจอกันกลางทาง ไม่เคยเห็นหน้ากันก็ตามมันหากเป็นอย่างนั้น ไปไหนน้อง พี่ไปด้วยได้ไหม อย่างนั้นนะ เออ มาซีๆ บางรายเขาเอาหาบฟาดใส่คอ ให้หาบไปให้เขาเป็นทางไกลๆ นู่นถูกเขาตัดเอา นั่นละเขาหยอกเล่นกัน มีเท่านั้นนะไม่มีอะไรมากกว่านั้น ไปไหนน้องให้พี่ไปด้วยนะ มาๆ อ้ายๆ มา เอาหาบโยนใส่บ่าให้หาบไปให้ ตีอันหนึ่งทางภาคอีสานเป็นเหมือนเมืองเด็ก คือเห็นกันชอบเล่น ไม่ถือสีถือสา กัน อันนี้เราชมอยู่อันหนึ่ง ไม่ถือสีถือสา ไม่ถือเนื้อถือตัวกันเลย เล่นตลอด ไม่ว่าคนเฒ่าคนแก่ เป็นอย่างนั้นนิสัยเขา

วันนี้ก็จะไปไกลอยู่ไปโรงพยาบาล วันจันทร์ อังคาร พุธ พฤหัส ศุกร์ ไปโรงพยาบาลวันละโรงๆ ไปให้อย่างนั้นทุกวัน อยู่ในโกดังเขาก็มารับได้เลย คือเราจัดไว้เรียบร้อย มาจากโรงไหนมารับได้ พระที่รักษาครัวรับผัดชอบทั้งโกดังด้วย พระที่รักษาครัวเป็นวาระละ ๗ วัน พระนี้ที่จะรับผัดชอบในบริเวณนี้ ไม่ว่าแขกคนมาจากที่ไหนๆ พระที่รับวาระของศาลานี้จะต้องเป็นผู้ต้อนรับและรับผัดชอบทุกอย่าง

อย่างโกดังนี้เหมือนกัน ทางไหนมาพระก็จัดให้ๆ ไม่น้อยนะของในโกดัง จัดไว้เต็มเลย บกบางไม่ได้ โรงพยาบาลต่างๆ เป็นอันดับหนึ่ง โรงพยาบาลไหนๆ เข้ามา มาเอาของ ที่นี้พระท่านจะถามมาจากอำเภอจังหวัดใด ถ้าจังหวัดธรรมดา ไกลธรรมดา ท่านก็จัดให้เป็นภาคธรรมดาแล้วเสมอกันหมด ถ้าหากว่ามาจากจังหวัดไหนที่ไกล เช่นอย่างอุบลบ้าง นครราชสีมาบ้าง อุดรติดถ้างบ้าง แสดงว่าไกลออกไปแล้วนี้ท่านจะจัดให้พิเศษ อย่างนี้ทุกจังหวัด ถ้าจังหวัดไหนไกลออกไปเช่นอย่างโคราชไปนู่น อุบลย้อนหลังอุดรติดถ้างย้อนไปนู่นให้พิเศษทั้งนั้น

ชัยภูมิมีพิเศษสองโรง ภัคดีชุมพลหนึ่ง แล้วเทพสถิตหนึ่ง อันนี้ให้เป็นพิเศษ เพราะเราไปเอง เราเอาของไปส่งที่โรงพยาบาลสองโรงนี้เอง จึงเห็นได้ชัดเจนเกี่ยวกับดูเข็มไมล์ โถ ไกลนะ เข็มไมล์จากวัดนี้ไปถึงโรงพยาบาลเทพสถิตและภัคดีชุมพลเขตจังหวัดชัยภูมิ ทางนี้ ๓๓๔ กิโลเมตรถึงนู่นสูงเนิน ผ่านโคราชไปจนกระทั่งถึงสูงเนินสี่คิ้ว นั้น

ละที่โรงพยาบาลสองโรงนี้อยู่ขนาดนั้นละ เพราะฉะนั้นเราจึงให้พิเศษๆ ภัคดีชุมพล เทพสถิต เขตจังหวัดชัยภูมิ สองโรงนี้ให้พิเศษ

ส่วนน้ำมันไม่ว่าจะใกล้จะไกลทุกโรงเราเติมน้ำมันให้ทุกคนรดเลย ไม่ว่าใกล้ๆ ไกล ออกมาก็เติมน้ำมัน ป้อน้ำมันเรามี เราให้ความสะดวกทุกอย่าง เราพยายามที่สุดแล้วกับโลก เราทำนี้เราทำด้วยความเมตตา ไม่ได้ทำด้วยความแบบว่าชู้ๆ อย่างนี้ไม่มีสำหรับเรา จริงจังทุกอย่างเลย ว่าอะไรเป็นอย่างนั้นๆ เช่นอย่างเราช่วยโลกเราก็ช่วยเติมกำลังความสามารถของเรา มีเท่าไรก็ทุ่มลงๆ จนกระทั่งไม่มีแล้วก็อยู่ เอาขนาดนั้นละ เราช่วยจริงๆ

ไปตามทางเหมือนกัน ไฟเขียวไฟแดงเขามาขายดอกไม้ ให้รายละเอียดสามร้อยๆ ดอกไม้พวงหนึ่งนี้ ๑๐ บาทเขาขายกัน เวลาเราไปเราให้คนละสามร้อยๆ เลย ดอกไม้ไม่เอา ยื่นเงินให้แล้วผ่านๆ ด้วยความเมตตาไม่ใช่อะไร เมตตาดีมากเท่าไรโลกยิ่งร่มเย็น อาศัยพึ่งเป็นพึ่งตายกันได้เพราะความเมตตา ความเมตตานี้เป็นพื้นฐานของธรรม พระพุทธเจ้าพอตรัสรู้แล้วเพราะความเมตตาสั่งสอนสัตว์โลก ที่แรกเห็นว่าธรรมนี้เลิศเลอสุดที่ใครๆ จะอาจเอื้อมถึงได้แล้วจึงท้อพระทัย ทำความชวนชวายน้อย จะไม่สั่งสอนใคร เพราะจะไม่มีใครรู้ได้เลย แต่ก็เพราะอำนาจความเมตตา เมตตาครอบไว้

เพราะธรรมนี้เป็นอย่างนั้นจริงๆ ธรรมของพระพุทธเจ้า เป็นเข้ากับผู้ใดก็เป็นธรรมของคนนั้นๆ แต่เรารวมแล้วคือว่าผู้ที่รู้หรือพื้นธรรมอัศจรรย์นี้ออกมาสอนโลกพอได้ลืมหูลืมตาบ้างก็คือพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ๆ นอกนั้นไม่มี ไม่มีใครสามารถ เพราะฉะนั้นที่จะปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าจึงเป็นของลำบากมาก ที่จะค่อยๆ เชี่ยวชูดค้นเอาธรรมนี้มาสอนโลก เมื่อเต็มภูมิของศาสตร์ได้เป็นพระพุทธเจ้าแล้วก็นำธรรมนี้ออกสอนโลก

ธรรมนี้เลิศเลอ ถึงขนาดที่ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า จนสำเร็จโดยสมบูรณ์แล้ว ยังท้อพระทัยเวลาตรัสรู้ใหม่ๆ พอตรัสรู้ดวงขึ้นมานี้ มองดูสภาพที่เป็นอยู่ในพระทัยก็บ่มองดูโลกดูสงสารประหนึ่งว่าคนละโลก เข้ากันไม่ได้เลย ฟังซินะ ทรงปรารถนามาอย่างพระพุทธเจ้าของเรา ๔ อสงไขยแสนมหากัป คือพระพุทธเจ้ามี ๓ ประเภท ประเภทเยี่ยม ๑๖ อสงไขย อสงไขยแปลว่านับไม่ได้ถึง ๑๖ ครั้ง แล้วเพิ่มเข้าไปอีกแสนมหากัป ๘ อสงไขยนับไม่ได้ถึง ๘ ครั้ง ไม่ทราบว่าจะถึงไหนแหละ นับไม่ได้แล้ว อสงไขยๆ เหมือนว่าหนึ่งล้านสองล้านสามล้าน เอ้าล้านเป็นที่ยุติ พอถึงล้านแล้วก็หนึ่งล้านสองล้านไป อันนี้อสงไขยก็คงเป็นอย่างเดียวกัน

พอตรัสรู้ขึ้นเป็นพระพุทธเจ้านี้ก็คิดค้นเอาธรรมดาเรา เมื่อเป็นพระพุทธเจ้าแล้วจะสอนโลกด้วยความสะดวกสบายตามภูมิของศาสตร์ ว่าอย่างนั้น แต่เวลาตรัสรู้ขึ้น

มาแล้วธรรมชาตินี้กับโลกประหนึ่งว่ามันเข้ากันไม่ได้มันนะ ต่างกันขนาดไหน จนท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก ท่านยกมาเป็นบุคคลาธิษฐาน ก็ทำมหาพรหมลงมา อาราธนาที่ว่า พุรุมา จ โลกาธิปตี สหมปติ ทำมหาพรหมลงมาอาราธนาให้ทรงโปรดสัตว์โลก ผู้มีมลทินอันเบาบางยังมีอยู่ ไม่ใช่หนาแน่นไปเสียหมด พระองค์ทรงทราบไว้แล้วแหละ แต่นี้เป็นบุคคลาธิษฐาน ยกบุคคลขึ้นมาก็เอาทำมหาพรหมเข้ามา ส่วนพระทัยพระองค์ที่เต็มด้วยเมตตาฉันใดใครจะเกินศาสดา ทรงรอบไปหมด แต่ที่มันหนักพระองค์ก็บอกว่าหนักเหมือนว่าท้อพระทัย ว่าอย่างนั้นเถอะ แต่อยู่ในวิสัยของพระพุทธรเจ้าจะสอนได้

นั่นละธรรมชาติประเภนี้ละ ลงถึงประเภทนี้แล้วหาที่ต้อติไม่ได้เลย หมด จะชมว่าอย่างไรก็เป็นส่วนเกิน จะตำหนิอย่างไรก็เป็นส่วนเกิน ไม่ใช่ธรรมชาติที่พอดีพอดีด้วยความเลิศเลออันนั้น อันนั้นพอดีพอดีเลิศเลอ ธรรมของท่านที่บริสุทธิ์สุดส่วนแล้วเป็นอย่างนั้น ท่านเรียกว่าธรรมธาตุ จะเพิ่มขึ้นไปกว่านั้นก็ได้เลิศเลอเหมือนสิ่งนั้นมันก็เข้ากันไม่ได้ จะต่ำกว่านั้นเข้าไป เช่นนิทานสรรเสริญ ทั้งสองอย่างนี้ไม่ได้เลิศเลอยิ่งกว่าธรรมชาตินั้น เข้าไปก็ไม่ติด ๆ ตกออก ๆ หมด

ท่านจึงว่ากิเลสเข้าไปติดในจิตของพระอรหันต์ ย่อมกลิ้งตกไปที่ทันทีทันใด เหมือนน้ำตกลงบนใบบัวกลิ้งตกไปที่เลย คำว่ากิเลสก็หมายถึงสังขารที่ปรุงออกมาเป็นสมมุติทั้งนั้นละ จะให้กิเลสของท่านมีจริง ๆ ท่านไม่มี ท่านยกออกมาเป็นสมมุติข้อเทียบเคียงเฉย ๆ ว่า กิเลสปกุโก อันว่าเปือกตมคือกิเลส ติฏฐุติ ย่อมตั้งอยู่ จิตเต ในจิตพระอรหันต์ น จิร ติฏฐุติ ย่อมกลิ้งตกไปไม่ตั้งอยู่ได้นาน ตกปั๊กกลิ้งเลย ตกไปเหมือนน้ำตกลงบนใบบัว ต่างอันต่างไม่ซึมกัน

นี่ละธรรมพระพุทธรเจ้าสอนถึงขนาดขั้นเลิศเลอ ไม่มีทางที่จะตำหนิได้เลย จิตดวงนั้นหาที่ตำหนิไม่ได้ จะชมอะไรก็เลยไปเสียทุกอย่าง จะตำหนิก็ดีจะชมก็ดีไม่ใช่ความพอดีเหมือนธรรมชาตินั้น อันนั้นจึงพอดี ท่านเรียกว่าธรรมธาตุที่อยู่ในจิตของพระอรหันต์ นั่นละนิพพานเที่ยงคือธรรมธาตุที่ครองชั้น พอชั้นแตกกระจายนี้ก็ติดผิงออกเป็นธรรมธาตุไปเลย เวลามีสีวิตอยู่ก็ครองชั้นรับผิตชอบทำประโยชน์ให้โลกได้ตามกำลังวาสนาบารมีของท่านแต่ละองค์ ๆ เมื่อหมดสภาพแล้วก็ติดผิงไปเลย ความเป็นความตายของพระอรหันต์มีน้ำหนักเท่ากัน ไม่มีอะไรเป็นข้อกังวลยุ่งเหยิงวุ่นวายเหมือนโลก ท่านเป็นอย่างนั้น ท่านพอดีตลอด

ให้พากันปฏิบัติ วาสนาบารมีของเราเกิดขึ้นจากการสร้างอยู่ทุกวันทุกเวลา สร้างทุกวันก็ค่อยเพิ่มขึ้น ๆ หนาแน่นขึ้นเรื่อย ๆ ก็ถึงที่สุดได้ ธรรมะนี้ธรรมะสอนให้ถึงที่สุด

แห่งทุกซ์ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนถึงที่สุดแห่งทุกซ์ ถ้าดำเนินตามนี้แล้วถึง ไม่
สงสัย ไม่มีพระพุทธเจ้าองค์ใดโกหกโลก ไม่มีเลย เอาละพอละที่นี้ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*